

Cách đây hai ngàn ṃt tṛm tám ṃi năm, vua nhà Ṭn là Doanh Chính tḥng nḥt Trung Hoa, ṭ hịu là Ṭn Tḥy Hoàng, ng̣ ý mụn ḅo cho ng̣i đ̣i hay ṛng giòng ḥ nhà ông ṣ đ̣i đ̣i cai tṛ Trung Qục. Nḥng cḥa tṛn ṃi ḷm năm và truỵn nhau cḥa ḥt hai đ̣i thì nhà Ṭn đã ḅ ḷt đ̣. Huỵn thọi Tṛng Ḷng ra đ̣i trong khung c̣ nḥ cḥ này.

Tṛng Ḷng là con cháu dòng dõi c̣a ṇc Hàn (ṃt trong sáu ṇc ḅ nhà Ṭn thôn tính.) Cha ông c̣a Tṛng Ḷng đã năm đ̣i làm ṭ ṭng ṇc Hàn. Khi Hàn ḅ Ṭn dịt, Tṛng Ḷng lịn đem ḥt ṣn nghịp c̣a mình đi tìm ṃt thích khách đ̣ ám sát Ṭn Ṿng. Đ̣n ṇc Trịu Tiên làm Ḷng ḥi Quân, Tṛng Ḷng g̣p ṃt ḍng sĩ ṿi ṣc mụn ng̣i không đ̣ch, có tḥ múa đôi chùy ṇng cḥng năm trăm cân nḥ nḥ ng̣i tḥng c̣m hai chịc qụt.

Tṛng Ḷng cùng ng̣i ḍng sĩ lịn ṿi Bác Lãng Sa, đón Ṭn Tḥy Hoàng đi săn ở đây mà gịt. Ḳt qụ chùy ngàn cân đã đ̣p nát chịc xe giá không có Ṭn Tḥy Hoàng ng̣i trong. Cḥt ḥt, Ṭn Tḥy Hoàng ra ḷnh ṭm ṇ Tṛng Ḷng. Kḥp ṇi ṃt ṿi ḅa ḷi. Ṿi c̣ làm kinh thiên đ̣ng đ̣a kia khịn cho nhân dân kḥp ṇi tán ṭng. Tṛng Ḷng còn tṛ ḷi làm ṿi c̣ đ̣ng tṛi nên cḥ trong ít ngày Tṛng Ḷng đã tṛ thành ṃt ṿi thịu niên anh hùng, ng̣i c̣a tḥn tḥai trong đ̣u óc nhân dân.

Nḥng tṛc ṃt chính tṛ gia tài trí ḥn ng̣i thì công ṿi c̣ ném chùy ở Bác Lãng Sa c̣a Tṛng Ḷng cḥng qua cḥ là ṃt hành vi vung kịm ṿn lên mà quỵt đ̣u c̣a ḳ tḥt phu, cḥ là ṃt tḥ "anh hùng cá nhân" thoát ly qụn chúng không có ṭ cḥc. Ṿi hành vi "ng̣i hùng cô đ̣c" đó tḥt khó lòng mà ḷt đ̣ c̣ ṃt ḅ máy ḅo ng̣c c̣a nhà Ṭn, khó lòng mà lãnh đ̣o đ̣c ṃt cục cách ṃng có trăm đ̣u ngàn ṃi.

Tuy nhiên, ai cũng pḥi công nḥn là cái pḥm cḥt "anh hùng cá nhân" c̣a Tṛng Ḷng tḥt là đáng quý. Ṭm lòng nhịt thành "phò chánh nghĩa, gịt hung tàn", hành vi tṛng nghịa sáng ng̣i: mụn c̣u đ̣i, c̣u ng̣i, là cái ḅn cḥt quý báu nḥ viên đá kim c̣ng ṇu đem rèn luỵn, mài dũa ṿi ṣ hịu bịt ṇa thì ṭt nhiên pḥi tṛ thành ṃt tḥ vũ khí vô song đ̣ đ̣p đ̣ ḅo Ṭn.

Trong ṣ nḥng chính tṛ gia lão luỵn ỵ có ṃt ng̣i tên là Hoàng Tḥch Công. Hoàng Tḥch Công nḥn bịt mình ở vào cái tḥ "tḥ tḥi ḅt ng̣a đ̣, ḷc ḅt tông tâm", kḥ năng mình cḥ là kḥ năng ở ṇ đ̣t ṃt ṇi đ̣ cḥ đ̣o cách ṃng, nḥng không tḥ tṛc tịp tham gia cách ṃng. Khát ṿng c̣a Hoàng Tḥch Công là tìm đ̣c ṃt anh tài trong thiên ḥ đ̣ mà truỵn tḥ, đ̣ mà giáo đ̣c. Khát ṿng ỵ cũng cḥng khác gì lúc Tṛng Ḷng mong tìm tḥy ng̣i ḍng sĩ đ̣ ám sát Ṭn Tḥy Hoàng.

Ḷi nói ṿ Tṛng Ḷng ṭ khi có ḷnh ṭm ṇ, chàng pḥi tṛn tránh ngày đêm, mai danh ở ṇ tích, thay tên đ̣i ḥ và ḷu ḷc mãi xụng phía Nam.

Tài ḷn tránh c̣a Tṛng Ḷng tḥn dịu tḥt, nḥng tài ỵ ṃi cḥ che ṇi ṃt đám ṃt ṿ, công an c̣a Ṭn Tḥy Hoàng, tḥ nḥng nḥt đ̣nh không thoát ṇi con ṃt tinh đ̣i c̣a Hoàng Tḥch Công. Ṭ lúc chàng đ̣n Ḥ Bì, ṃi ḷn có ṿi c̣ đi ngang qua chịc c̣u bên con sông nhà Ḥ Bì, thì ṇi đây có ṃt ông lão ng̣i câu cá, vụt chòm râu ḅc ng̣m con ng̣i tài hoa công ṭ Tṛng Ḷng. Ông lão g̣t gù thịt ḷp ḳ ḥ ach đ̣u tiên đ̣i ṿi Tṛng Ḷng là mài

dũa cái "tâm lý kiêu ngạo" của chàng, vì chàng có trí tuệ tiêu chuẩn hơn tính kiêu ngạo mà ân oán hơn hẳn thì Trư và anh hùng mĩ có thể nên một đôi bạn tài hoa đũa.

Sớm tối hôm đó, sớm chiều chi u mù trời, dãi sông nước chảy trong veo. Trư và anh hùng nét mặt trầm tư, nhìn bóng chàng, chàng chợt nhìn thấy ông lão ngời ánh mắt, ánh mắt cá đánh rớt chi c dếp xuống nước. Cũng vậy lúc ông lão chợt tiếng gọi: "này chú em nhét cho ta chiếc dếp kia." Nghe tiếng gọi, xách mé Trư và anh hùng liền vô cùng ngạc nhiên nghĩ là ông già yếu ớt, gần chết chăng đó là bao nhiêu, hẳn nên sợ ông ta thô lỗ, chửi vì kém kiến thức, nên chàng trầm tĩnh bước xuống chân cầu như dếp. Đưa dếp đến nơi chàng nghe thêm một câu nói chói tai của: "xào vào chân ta!" Câu nói vô lý, hẳn này không làm cho Trư và anh hùng ngạc nhiên nữa mà làm nổi dậy trong lòng chàng tính hiếu kỳ. Chàng ngoan ngoãn vâng lời. Công việc xong ông lão đứng phắt dậy đi thẳng không thèm buông nắm lấy cầm tay.

Một ngày sau Trư và anh hùng lại gặp ông lão ngời ánh mắt cá đó, chàng kịp thời thái độ gì thì ông lão đã trở vào một chàng nói: "Này chú em, năm ngày nữa, đúng sáng sớm chú đến đây gặp ta." Ý hẳn Trư và anh hùng thì thấy sự, đã thấy ông lão có một điều gì. Vậy thấy một chàng ông lão đã quát mắng: "Hắn với lão sao nhà ngươi đi đến chỗ mà nhử vạ?" Nói xong ông quay ngoắt rồi bước và với lấy một câu: "Hắn năm ngày nữa cũng bước về đây."

Ngày hôm nay Trư và anh hùng dậy từ canh hai để sớm sớm, đến nơi gà vạ gáy tiếng đầu tiên nghe thấy không kịp vì ông lão đã có một điều bao giờ rồi. Bởi một người thêm hẳn của.

Lần thứ ba Trư và anh hùng quyết chí đến sớm hơn hẳn cách chàng đến chỗ, hẳn hẳn thì chấp tay, ông lão mỉm cười lòng. Ông rút ra trong ngực ra một cuốn sách giấy mỏng cũ kỹ, bọc màu thời gian, mà bước vào Trư và anh hùng rồi: "Con hãy vào đây để lấy cuốn sách này, đây là cuốn sách dạy làm thầy vua. Con cần nó lắm trong mười năm, mười ba năm nữa ta sẽ gặp lại con nơi chân núi Cổ Thành miền Sơn Đông."

Mười ba năm trôi qua, Trư và anh hùng theo phò Lưu Bang tranh thiên hạ, có việc khẩn cấp phải đi qua núi Cổ Thành, hẳn hẳn hẳn hẳn năm nào, Trư và anh hùng có ý trông đợi ông lão, nghe thấy đã nhấc ngay chàng thấy ông lão đâu, chàng thấy trên đá vàng hình thù rất đẹp, Trư và anh hùng chàng thấy đá đem vào lập miếu thờ.

Một chính sách Trung Hoa ra coi thì cái tên Hoàng Thục Công không hề thấy ghi chép trong bất cứ cuốn sách nào. Ông xuất thân từ nào, tên thật và quê quán đều không ai hay biết. Hoàng Thục Công hoàn toàn là một huyền thoại, Hoàng Thục Công chính là bản thân lịch sử hiện hiện thành người đã sống để tô điểm thêm cho cái tài an bang từ thời trước của Trư và anh hùng.

Cuộc đời và sự nghiệp của Trư và anh hùng phải có Hoàng Thục Công thì mới thành tựu được. Mười ba năm sau và ám sát Tần Thủy Hoàng là mười ba năm Trư và anh hùng theo học thầy Hoàng Thục Công, nghe ông thấy đó hẳn hẳn không có thực. Vậy thì hẳn hẳn trong mười ba năm này đúng ra là hẳn hẳn của lịch sử, của tiến nhân, của thực tế đều tranh chính trị.

Thầy trẻ Cai Hân, giới Hoàng Võ, và thu giang san về một mối xong, Trư và anh hùng đã bước cuộc đời phú quý vào rừng đi hái thuốc. Điều này cho thấy rõ bản chất của Trư và anh hùng vẫn dĩ là con người lãng mạn của người hùng cô độc, bất cần danh lợi, bản chất đũa ng nhiên

c a m t đ  t  th  gia.

Cho n n l c T n di t H n c i b n ch t l ng m n anh hùng c  nh n kia t t nhiên l  ph i nh y vào h nh đ ng ch nh tr  b ng th i đ  v  t  ch c, thi u th  đ an, phi chính tr , không b . L  l i t c loạn phi chính tr  v  không b  kh ng đ  kh  n ng đ  ti u diệt gu ng m y th ng tr  b o T n. Tr ng L ng th t v ng tr n xu ng miền Nam r i   đ y ch ng g p nh ng ch nh tr  gia l o luy n gi ng h . Th  nghi m b n th n v  h c h i nh ng t  t ng m i m  đ y th c t , Tr ng L ng đ  ph t hiện th y ph ng ph p di t T n. L c Tr ng L ng c i xu ng nh t d p cho  ng l o r i qu  xu ng b  d p vào ch n ng  i l , ch nh l  l c m  Tr ng L ng đ  t  b  h n c i h c v   ch của m nh t  tr c đến nay, đ t kh t h n v i c i th n ph n danh gia t  đ  ra m t đ ng vào c i th  ch nh tr  m i đ  lao vào cuộc đấu tranh ch nh tr  của th n ph n  o v i l m Hoàng Đ  sau n y l  L u Bang. Cu c đ i m i c a Tr ng L ng l  tr  n n m t "ch nh tr  gia l i l c," m t b c anh hùng h o ki t, t i tr i h n ng  i, v  th t b  h n c i x c "anh hùng c  đ c" tr c kia. TTU